

DEME TAMÁS

**Földharc, időharc**

„Ideje van a sírásnak és ideje nevetésnek,  
ideje a jajgatásnak és ideje a szökdelésnek.  
Ideje van a szaggatásnak és ideje a megvarrásnak;  
ideje a hallgatásnak és ideje a szólásnak.”  
(Prédikátor könyve 3,4-7)

*Életed első felét, dzsúdómenetét lezárták. Méltósággal állsz a hazai tatamin. Megvolt a földharc: Ne waza. A diktatúrában átélted a Kata gatema (karprés) s a fojtás (Sime waza) kínját. A cenzorláb leszorította karod, torkod. Mégis kibírtad. Beleadtál mindent a Shishei (föllálás) csakazértisébe. Ellenálltál. Rád kiáltottak – Mate sonomama! Ne mozdulj! Mégis kibontakoztál, föllálltál. Ama farizeus kor megkövetelte a Zarei pózt, az üdvözlést – térdelésben. János, ezt tagadtad, hisz' tanultál Ukemit, eséstechnikát, és tudtad a Dzsudotai (védőállás) helyét. Csakazértis.*

*Most lassú, nyugodt mozdulattal haladsz Illyés, Weöres, Németh László, Nagy László után, Tsugi ashi (követő lépésben). Többé már senki nem gáncsolhat. Nem jön több Ukemi (esés). Az értelmiségi besúgók, Tori (támadó) rúgása, a Hon kera gatame (kéz a fül mellett) árulkodó jele sem árt már neked. Mindig is megkülönböztetted a tüdőt a májtól, nem tévesztetted soha össze a méregkeverőt a méregpohárra ítélttel.*

*Most különös szünet van. Átmenet. Halkan zeng a latin Circumdede runt. Ahogy Domokos mondta Kolozsvárt: „Körülvettenek engem a világ dolgai, és nincs erő közülük kiszabadítani. Talán nem is akarnám. Tán így rendjénvaló. Halál elől ne meneküljön az, ki meghaló...”*

*Tiszta arcú földharcos, János dzsudoka! Ím, végre meglátod, hol lakik a Mester, a Sensei... Bármivel hergel minket a nemjó, fenyegetheti az ittmaradókat Kuzushi, az egyensúlyvesztés, a nincstelenséggel préselő Kumikata, a megfogás, rád gondolva sohasem mondjuk ki, hogy „Maitta”. Nincs „feladás”!  
Kész a Fennvaló döntése (Hantei) – a küzdelemnek vége (Mate szoremade). Félelemre nincs ok, a golgotai megfeszítés (Kansetsu-waza) értéke érvényes – örök szabadulás jár a harc alól. Névrokonod, János Jóhírének mondata ragyog: „Bizzatok, én legyőztem a világot!” Üzenheted azoknak, akik fanyalognak: „nincs több idő...” – hát tényleg nincs. Immár időtlen az élet, számodra nem ér véget, folytatod (Dzsosi). Hogy a mások is értsék: Hadzsime! (rajta)!*